

NAŠA RIJEČ

LIST HRVATSKE KATOLIČKE MISIJE BEČ

GODINA XX. | BROJ 51 | LIPANJ 2022.

SADRŽAJ

03	Uvodnik
04	Izbori za Misisku Župnu pastoralno vijeće
04	Zaručnički tečaj i predavači
08	NaPro liječenje i FertilityCare TM sustav
10	Korizmeno vrijeme u Misiji
12	Iznenada umro fra Ilija Vrdoljak
16	Umrla Luca Đotlo
17	Navik on živi, ki zgine pošteno
19	Proslava 30. obljetnice Frame u Hrvatskoj
20	Skavlje prve svete pričesti 2022,
26	Krizma u našoj Misiji
28	Razgovor. Luka Balvan, kantautor duhovne glazbe
30	Acies
32	Završena humanitarna akcija - Kumstva
33	Pomoć Ukrajini - korizmena akcija naše Misije
34	Hrvatsko športsko kulturno društvo Croatia

IMPRESSUM

Uređuje i odgovara: Hrvatska katolička misija Beč (Kroatische katholische Mission Wien)
1010 Wien, Schulhof 1 | tel.: (01) 533 81 36 | 533 83 94 | fax: (01) 533 30 19
E-mail: hkm@hkm-wien.at | www.hkm-wien.at

Urednik i lektura: fra Josip Koren

Grafičko oblikovanje: mr. sc. Željko Batarilo, prof. | Tisk: Flyeralarm Wien

Foto: ©shutterstock, HKM, Željko Batarilo, Ilija Kuprešak

UVODNIK

fra Josip Koren

Pola sata prije nego sam započeo pisati ovaj uvodnik, prebrojani su glasovi za novo župno pastoralno vijeće. Glasovanje je bilo danas, u nedjelju, 12. lipnja. Članovima prošlog ŽPV-a od srca zahvaljujem na petogodišnjem kreiranju života naše Misije. Svaki od članova ŽPV-a je dao svoj obol kroz ovih pet godina na svome području. A nije bilo jednostavno petogodište. Slavile su se 60. obljetnica postojanja Misije, kao i 50. obljetnica našeg druženja s Gospodinom u crkvi Am Hof. Novoizabranom ŽPV-u želim obilje Božjeg blagoslova u dalnjem odgovornom sudjelovanju u radu Misije.

Nova godina nas je sve zaprepastila tužnom vijesti o smrti dugogodišnjeg voditelja Misije, fra Ilije Vrdoljaka. I kod njega se izgleda dogodila kombinacija šećerne bolesti i covida 19. Čitajte o oproštaju od njega.

Tek što smo shvatili da je fra Ilija premirnuo, započela je ruska agresija na Ukrajinu. Opet brutalni rat u Europi. Priskočili smo u pomoć izbjeglim, progonjenim iz Ukrajine, startajući s korizmenom akcijom prikupljanja materijalnih i finansijskih sredstava koje smo proslijedili ukrajinskoj župi u Beču.

U ovom broju možete čitati i o završenoj uspjeloj jednogodišnjoj karitativnoj akciji kojom smo pomagali stradalnike od potresa na Banovini. Kako je korona prorijedila i vjenčanja, ovog smo proljeća imali u tri zaručnička tečaja 80 parova, što je obično broj za cijelu godinu. U ovom broju predstavljamo predavače na zaručničkom tečaju, kao i udrugu za pomoć mladim parovima koji imaju poteškoće u planiranju obitelji, FertilityCare.

Tu je i reportaža o otkrivanju spomenika hrvatskim mučenicima Petru Zrinskom i Frani Krstu Frankopanu na mjestu njihovog pogubljenja od strane habsburške monarhije u Wiener Neustadtu (Bečko Novo

Mjesto). Nismo zaboravili ni hrvatskog kantautora duhovnih pjesama gosp. Luku Balvana koji je nedavno gostovao u našoj crkvi Am Hof.

Pogledajte fotografije i pročitajte tekstove o tome što rade naša Frama, Marijina legija, HŠKD-u Croatia, kao i neizostavne reportaže o slavlju ovogodišnje prve pričesti i krizme.

Uskoro će školski praznici, kao i godišnji odmori. Korona nas je sve izmučila. Svima nam je potreban odmor za napore koji nas čekaju na jesen. Želim svima vama odmor duše i tijela, kud god pošli i gdje god se odmarali.

IZBORI ZA MISIJSKO ŽUPNO PASTORALNO VIJEĆE

fra Josip Koren

Svakih pet godina u Crkvi se bira Župno pastoralno vijeće koje je župnikovo savjetodavno i djelatno tijelo koje provočava, planira, usklađuje, priprema i provjerava izvođenje pastoralnog rada u župi. ŽPV je potrebno da bi župna

i misijska zajednica mogla vršiti svoje pastoralne zadatke. Dok čitate ovaj članak, Župno pastoralno vijeće naše Misije je već izabrano, jer su izbori bili 12. lipnja 2022. godine, a ovo su ovogodišnji kandidati:

BLAŽEVIĆ BOŽO
1967.

BLAŽEVIĆ SLAVEN
1967.

BREŠČANOVИĆ ROBERT
1999.

BREŠČANOVИĆ SEBASTIAN
1991.

DJAKOVIĆ LUCIJA
1958.

DJENO MILENKO
1972.

HRGIĆ ZDENKO
1973.

DJENO ANTONELA
2000.

MARINČIĆ ZORAN
1973.

PIPLICA ANTON
1982.

ZARUČNIČKI TEČAJ I PREDAVAČI

s. Dragana

Unašoj se Misiji već više desetljeća održavaju zaručnički tečajevi. Obično ih bude tri na proljeće i dva na jesen. Tečaj je koncipiran tako da predavači održe četiri predavanja kroz četiri ili dvije večeri. Na ovogodišnja tri tečaja bilo je prisutno 80 parova. Nakon završenog tečaja u redovitim slučajevima s parovima se radi „postupak za ženidbu“, gdje svećenik ispita na temelju dokumentata imaju li zaručnici uvjete za ženidbu, a oni svojim potpisima jamče da su sve razumjeli i da su odgovore davali po istini i po savjesti.

Nakon toga se „Postupak za ženidbu“ (Trauungsprotokoll), ako se namjerauju vjenčati izvan Bečke nadbiskupi-

je, nosi u Ured Bečke nadbiskupije na provjeru i kad se dobije „nihil obstat“, pečat kojim Nadbiskupija tvrdi da ovim mладencima ne stoji ništa na putu njihovom vjenčanju, sva se dokumentacija nosi odnosno šalje u biskupiju ili u župu gdje se namjeraju vjenčati. Mladenci sa svećenikom župe vjenčanja prije dogovore termin vjenčanja, a kad vjenčatelj dobije dokumentaciju on s mладencima dogovara obred vjenčanja.

Nakon vjenčanja župa vjenčanja šalje u župe gdje su mladenci kršteni obavijest o tome gdje, kada i s kim su se vjenčali, a ta obavijest se upisuje u Maticu krštenih.

Od 80 parova koji su ovog proljeća završili zaručnički tečaj, 30 parova će se vjenčati u Bosni i Hercegovini, 24 para u Hrvatskoj, 21 par u Austriji (od toga 8 parova u našoj crkvi am Hof, a 13 parova u nekim drugim crkvama), dok pet parova još nije znalo gdje i kada će se vjenčati.

Marta i Zdenko Hrgić, bračni par

Marta je rođena 1978. godine u Banja Luci. U Beču živi od 1993. godine, radi kao službenica. Zdenko je rođen u Zenici 1973. godine, a u Beču je od 1991. te

radi kao ličilac. Upoznali su se u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Beču prije 26 godina na susretu Frame – franjevačke mladeži. U braku su 22 godine, vjenčali su se u našoj Misiji, a njihov brak obogaćen je s pet lijepih djevojaka; Lucijom, Klarom, Rafaelom, Sarom i Ritom.

Prije Marte i Zdenka na tečaju za brak u HKM Beč u ulozi bračnog para predavači su bili Martini roditelji Marica i Ivica Matijević. Budući da su oni nakon 30 godina predavanja na tečaju otišli u zasluženu mirovinu, fra Josip Koren, voditelj naše Misije je pozvao Martu i Zdenka da nastave obiteljsku tradiciju predavača na zaručničkom tečaju. Nakon dužeg razmišljanja i fra Josipove upornosti odgovorili su pozitivno na njegov poziv i već 6 godina su predavači. Zanimljivo je spomenuti da su Ivica i Marica svoj staž predavača na tečaju za brak započeli u Banja Luci uz poziv i podršku tadašnjeg vlč. Vinka Puljića, sadašnjeg Vrhbosanskog kardinala u miru, a u HKM Beč su predavači od samog osnutka zaručničkog tečaja.

Marta i Zdenko mi rekoše da su im roditelji i obitelj najbolji primjeri, podrška, pomoć i oslonac u životu i vjeri.
Kao

mladi bračni par započeli su svoj zajednički život i Zdenko je kupio jednu debelu knjigu „Dijete do 6. godine života“. Misliš li su tada da ta knjiga može dati sve odgovore na pitanja koja ih kao mlađi bračni par zanimaju. Jako brzo su shvatili da su knjige života njihovih roditelja puno bolji vodiči kroz život i dan danas rado traže i prihvataju pomoć roditelja, sestara, braće, tetaka i rodbine. Na tečaju za brak govore o realnosti braka, o njegovim ljepotama i teškoćama. Govore o svojim iskustvima iz braka. Reče mi Zdenko da brak nije poklon koji dobiješ na vjenčanju kao vjenčani dar, koji se samo troši, nego je u njega potrebno ulagati, ljubav se nikada ne umanjuje kad je dijelimo, nego se samo može uvećavati.

Poručuju bračnim parovima što je obostrana žrtva veća, to je brak sretniji, jači i otporniji na sve poteškoće koje ovaj suvremeni svijet nosi sa sobom. I završavaju sa svetim Pavlom i Hvalospjevom ljubavi: Kada bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjenjao, bio bih mjenjao, što jeći ili

cimbal što zveči..., a sada ostaju vjera, ufanje, ljubav, to troje, ali je najveća među njima LJUBAV.

Ana Dramac – pedagoginja, obiteljska psihoterapeutkinja i medijatorica

Ana Dramac, djevojački Iljić-Marković, živi u Beču od 1972. godine. Od 1996. godine je u braku i majka je troje odrasle djece. Po struci je diplomirana pedagoginja sa specijalizacijom iz defektologije, obiteljska je psihoterapeutkinja i medijatorica. Radi samostalno u svojoj ordinaciji. Prije desetak godina je prihvatala poziv za sudjelovanje na zaručničkim tečajevima u našoj Misiji. Anina tema je: „Psihološki pogled na zaruke i brak.“ Zaručnicima govori da su zaruke vrijeme sazrijevanja i rasta u spoznajama kroz koje zaručnici trebaju upoznati sami sebe sa svim pozitivnim osobinama i nedostatcima. Koji su njihovi modeli identifikacije s bračnom zajednicom? Kako se međusobno upoznati bez idealiziranja i upravo se kao takvi prihvati?

Uključujući sve vidike/perspektive bračno-obiteljskog života, zaručnici se senzibiliziraju za pojedinačnu i uzajamnu odgovornost. Umijeće međusobnog razgovora kojim zaručnici stupaju u misaoni i osjećajni svijet drugoga podliježe određenim pravilima: da bi riječ bila u službi ljubavi, najprije treba dobrana-

mjerno slušati. Svaki kvalitetan razgovor iziskuje svoje vrijeme, dragovoljnost sugovornika te i prihvatanje drugog i drugačijeg mišljenja. Anina poruka zaručnicima: Sposobnost za pravu ljubav nije urođena, ona se mora malo po malo uvježbavati i oblikovati. Ljubav se iskušava u vjernosti, a usavršava u oprštanju. Program bračnog života sažet je u tri riječi koje su poput tri stupa ljubavi: razgovarati, praštati i moliti.

**Dr. Pavao Grgić
Ivanković, liječnik**

Pavao je rođen 1. srpnja 1966. godine u Trusini, općina Konjic. Oženjen je suprugom Katicom s kojom ima dvoje djece, a i ponosni je djed već pola godine. Studirao je u Sarajevu kada ga je zadesio Domovinski rat, te je tako kao student bio i liječnik dvije i pol godine. Godine 1993. se oženio i odlazi u Zagreb završiti za-

početi studij medicine te se po završetku studija

1997. godine vraća u HVO i kao liječnik radi pet godina u Mostaru, u vojarni Heliodrom. Godine 2002. napušta vojsku i u potrazi za boljim životom dolazi sa svojom obitelji u Beč. Uz pomoć šire obitelji i prijatelja uspjeli su se zaposliti. Pavao i njegova supruga Katica rade već gotovo dva desetljeća u Franziskusspitalu. Kako su uvijek bili vezani uz Crkvu tako je bilo i po dolasku u Beč. Od 2009. godine po zamolbi fra Ilike Vrdoljaka, tadašnjeg voditelja Misije, Pavao se angažirao kao predavač na tečaju za brak. Tema o kojoj govorije: „Prirodni način planiranja obitelji.“ Osim zdravstvenog aspekta prirodnog planiranja obitelji, Pavao prenosi parovima svoje iskustvo u dugotrajnosti braka. Govori parovima da se ne umore od neprestanih razgovora o pozitivnim i o negativnim datostima života.

Poručuje parovima da je brak poput stabla koje daje sočne plodove. Uvijek treba ulagati u brak da bi listao i cvjetao te davao sočne plodove poput stabla. Zalijevati ga ljubavlju, dobronamjerenošću, praštanjem i molitvom. Ljubavi se ne trebamo stidjeti niti je

skrivati, nego se njome ponositi, a supružnika uvijek voljeti više nego jučer, a manje nego sutra.

**Dr. Manuela
Marinčić –
liječnica
ginekologije
i
porodništva**

Manuela je rođena 7. lipnja 1974. u Beču gdje su njeni roditelji bili na privremenom radu.

Živjela je do 4. godine u Beču, a poslije 4. godine pa sve do nesretnog rata u Bosni i Hercegovini živjela je u Kraljevoj Sutjesci odakle su njeni roditelji. Imala je jako lijepo djetinjstvo i voljela je živjeti u Bosni. Kada je imala 15 godina njen otac se vratio u Beč, a zatim i ostatak obitelji. Budući da je Manuelu Bosna vezala uz sebe i u njoj se osjećala sretnom, ona je ostala u Bosni. Srednju medicinsku školu je poohvalila u Travniku i Sarajevu sve do nemilog rata koji je kako druge tako i nju protjerao iz Sarajeva, stoga je školu završila i maturirala u Vinogradskoj u Zagrebu. Studij medicine je završila u Beču, a specijalizacije u Bayreuthu (Njemačka), Beču i Lilienfeldu. Danas radi kao doktorica ginekologije i porodništva

Program bračnog života sažet je u tri riječi koje su poput tri stupa ljubavi: razgovarati, praštati i moliti.

u bečkoj bolnici Favoriten u 10. bečkom kotaru kao i u vlastitoj ordinaciji u 12. kotaru. U braku je dvadeset i četiri godine sa suprugom Zoranom, imaju dvoje prekrasne djece, kćerku Miju i sina Zvonimira na koje su jako ponosni. Na zaručničkom tečaju je sudjelovala kao predavačica na molbu fra Josipa Korena. Parovima govori o takozvanoj metodi FertilityCare i NaPro liječenju kao posebnom vidu i načinu prirodnog planiranja obitelji. Metoda je standardizirana, znanstvena, pouzdana i zdrava. Praćenjem menstruacijskog ciklusa FertilityCare TM sustav omogućuje ženama i parovima pouzdano prepoznati i plodne i neplodne dane u svakom ciklusu, odrediti vrijeme ovulacije te dobiti uvid u vlastito ginekološko i reproduktivno zdravlje. To je metoda uz koju parovi zajedno sazrijevaju i upoznaju se s jednog drugog aspekta. NaPro liječenje je moralno prihvatljiva metoda za ljude svih vjera.

Manuelina poruka je po ruka Ivana Pavla II: „Ne bojte se.“ I nemojte odgađati roditeljstvo za kasnije, najidealnije vrijeme za rađanje ako je to ikako moguće je do 30. godine.

Jedno od predavanja na zaručničkom tečaju ima fra Josip koji im govori s crkvenog stajališta o sakramentu braka, kao i o dokumentaciji koja je za vjenčanje potrebna.

Brak je poput stabla koje daje sočne plodove. Uvijek treba ulagati u brak da bi listao i cvjetao te davao sočne plodove. Zalijevati ga ljubavlju, dobromanjernošću, praštanjem i molitvom.

NAPRO LIJEČENJE I FERTILITYCARE TM SUSTAV

dr. Manuela Marinčić

Od godine 2019. na inicijativu fra Josipa Korena, voditelja Hrvatske katoličke misije Beč, započeli smo edukaciju prirodnog planiranja obitelji, NaPro liječenja i FertilityCare TM sustava u HKM u Beču.

Što je NaPro tehnologija i FertilityCare TM sustav?

NaPro liječenje (engl. NaProTechnology) je dijagnosticiranje i liječenje problema ginekološkog zdravlja i plodnosti na temelju bilješki plodnosti koje se vode putem FertilityCare TM sustava. Ono uključuje potpun medicinski i kirurški pristup u dijagnosticiranju i liječenju bolesti. NaPro tako pruža individualan i cjelovit (holistički) pristup u skrbi o ženskom zdravlju. Liječenje provode za to posebno educirani liječnici koji su završili poseban certificirani program izobrazbe. To je nov, jedinstven američki model napredne edukacije o prokreaciji. Ovo je prvi model kojim se može istovremeno planirati obitelj i pratiti zdravlje žene, t.j. para. Taj sustav je standardiziran i služi se zajedničkim jezikom koji ga čini objektivnim.

FertilityCare sustav je namijenjen:

- djevojkama i ženama koje žele znati više o svojoj plodnosti i pratiti svoje ginekološko i reproduktivno zdravlje
- ženama s dugim, kratkim, neredovitim i redovitim menstrualnim ciklusima
- ženama koje doje
- ženama i parovima umornim od korištenja kontracepcijskih sredstava i štetnih nuspojava uzrokovanih kontracepcijom
- parovima koji žele zajednički prirodno i zdravo planirati obitelji, istodobno izgrađujući svoju vezu i brak
- ženama s predmenstrualnim sindromom (PMS)
- parovima koji se žele pripremiti na zdravu trudnoću
- parovima umanjene plodnosti (muške i ženske)
- parovima s problemima spontanih pobačaja

Sustav je namijenjen kako parovima za postizanje, tako i parovima za odgađanje trudnoće, te za pomoći u rastu vlastite seksualnosti. Zadaća sustava je: naučiti s jedne strane parove da je prava seksualnost u čitavoj svojoj dimenziji duhovna, fizička, intelektualna, kreativna i emocionalna (engl. SPICE je kratica za spiritual, physical, intellectual, creative and emotional), a druga svrha mu je kroz NaPro liječenje otkrivanje razloga za neplodnost i poteškoća u postizanju začeća, te mnogih drugih

ginekoloških nepravilnosti, tj. patologija, kao npr. abnormalnih krvarenja, cista jajnika, bolova u zdjelici, PMS itd. Kroz praćenja bioloških markera ciklusa, žena počinje bolje razumijevati jezik svojeg tijela, te tako produbljuje komunikaciju i smislenije gleda na svoju seksualnost.

Prednosti korištenja FertilityCare TM sustava su brojne, a neke od njih su npr.: profesionalan je, individualiziran, medicinski siguran, moralno prihvatljiv, lagan za učenje, jeftin, visokopouzdani, prirodan sustav u kojem par djeli odgovornost, poštuje dostojanstvo žene i integritet braka, precizno prepoznaće dane plodnosti i neplodnosti.

Odakle potječe NaPro liječenje i FertilityCare sustav?

Ova jednostavna tehnologija razvijala se kao ginekološka i reproduktivna znanost posljednjih 40 godina na Medicinskom fakultetu Sveučilišta Creighton i na Institutu pape Pavla VI. za studij ljudske reprodukcije u Omaha (Nebraska, SAD). Posljednjih godina se ova tehnologija proširila izvan granica SAD-a. U Europi djeluju mnogi liječnici ginekolozi i drugi, te mnogo podučavateljica. U Austriji smo mi u HKM Beč prvi u tom sustavu.

FertilityCare TM sustav podučavaju FertilityCare stručnjaci koji su završili program za podučavateljice FertilityCare stručnjaka, te nakon položenih ispita dobivaju certifikat od Američke akademije (American Academy of FertilityCare Professionals).

Kako konkretno funkcioniра FertilityCare TM podučavanje?

Na uvodnom predavanju parovima se predstavlja FertilityCare TM sustav, koji se može organizirati maloj grupi parova, a zatim se individualnim i osobnim susretima produbljuje znanje o bilješkama plodnosti para ili žene same.

Nakon uvodnog predavanja slijedi 8 susreta u razdoblju od 12 mjeseci.

NaPro tehnologija ide za tim da se organizam podigne do potrebnog stanja zdravlja kako bi se u prirodnim okolnostima slobodno dogodilo začeće ili povratilo narušeno ženino zdravlje.

FertilityCare sustav i NaPro liječenje u Beču:

U našem bečkom timu su FertilityCare podučavateljica gđa. Iva Gojmerac i gđa. Angela Rodić i NaPro liječnica gđa. dr. Manuela Marinčić, ginekolog.

Ovaj sustav je donio kroz posljednje tri godine intenzivnog rada našeg tima u Beču već mnoge plodove. Rodile su se prve bebice, ozdravile mnoge žene, te su produbljeni mnogi bračni odnosi kroz učenje našeg glavnog indexa SPICE-a.

Da bi ovaj sustav donio još mnogo plodova prijavite se na uvodni susret kod naših podučavateljica Ive Gojmerac i Angele Rodić.

dr. Manuela Marinčić

NaPro liječnica
ordination@gynela.at

0664 22 099 01

Iva Gojmerac

podučavateljica
fertilitycare.at@gmail.com

0699 1267 4939

Angela Rodić

podučavateljica
angela.rodic@live.at

0676 3271 799

s. Dragana

Ove smo godine s korizmom za počeli na Čistu srijedu ili Pepelnici 2. ožujka, kada je velik broj vjernika pristupio obredu pepeljenja u znak osobnog obraćenja. Kroz korizmeno vrijeme, već tradicionalno, veliki broj vjernika je prisustvovao pobožnosti križnog puta petkom i nedjeljom.

Cvjetnica ili Nedjelja Muke Gospodinove je prvi dan Velikog ili Svetog tjedna. Dan je to kada se spominjemo

složimo grančice. Za našu Misiju je potrebno dobro natrpanih 11 takvih kutija, a toliko ih i stane u kombi. Radi se o ca. 4000 grančica. Kombi smo dobili na povjerenje od obitelji Marije i Josipa Šimića iz Parnodorfa, koji su radnike prije polaska nahranili finim delicijama koje su pripravile Marija i njena majka Branimira. Putovali smo radosni prema našoj Domovini, pratilo nas je lijepo vrijeme, dobro raspoloženje i ugodni susreti s našim

su ih naše vrijedne vjernice dijelile puku prije svake svete mise. Grančice su blagoslovljene na nedjelju Cvjetnicu. Uistinu je bilo lijepo vidjeti ljude s grančicama u crkvi i bili smo sretni što smo u ime Misije mogli nešto učiniti za naše vjernike. Toga dana je s. Ivana na misi u 11,30 sati s Mješovitim župnim zborom i zborom mlađih Laudamus pjevala Muku po Luki i ostale dijelove svete mise. Središnje euharistijsko slavlje toga dana predslavio je vlč. Ivan Bingula. Tako smo ove nedjelje ujedinili dva segmenta od kojih se sastoji ova nedjelja: navještaj Muke Isusove i spomen na Isusov svečani ulazak u Jeruzalem i blagoslov grančica, koje u našim kućama označavaju svjedočanstvo vjere u Isusa Krista i njegovu vazmenu pobjedu. Te nedjelje, kao i u nedjelju prije toga bila je i velika, korizmena isповijed u našoj crkvi i na filijalama. Našim svećenicima pomagali su u isповijedanju provincial fra Milan Krišto i provincialski ekonom fra Ivan Utješinović, vlč. Ivan Bingula, fra Josip Sedlar i fra Ilija Mijatović. Mnogo se naroda isповjedilo.

Isusovog mesijanskog ulaska u grad Jeruzalem prije nego će podnijeti muku i smrt. Na Cvjetnicu je u našem narodu ustaljena praksa blagoslova grančica koje mogu biti maslinove, palmine ili neke druge, mogu to biti i buketi tek procvalog cvijeća. Zato smo i ove godine kao i u nekoliko poslijednjih odlučili po maslinove grančice poći u Hrvatsku, u selo koje se zove Putičanje, kako bi za cijelu Misiju kao i njene filijale nabavili maslinove grančice. U srijedu ujutro, 6. travnja, fra Darko i ja smo krenuli po grančice. Župnik fra Josip je već unaprijed kupio u trgovini OBI najveće kartonske kutije XXL u koje iskustveno najbolje

obiteljima koje smo usput posjetili i kod njih se okrijepili. Kada smo došli u Dalmaciju snašla nas je kiša pa nismo mogli planirano u maslinik, nego smo morali pričekati da stane kiša i tramuntana osuši kišom natopljene grane. Strpljivo smo pričekali taj trenutak koji je uistinu brzo došao kako su nam i objasnili poznavatelji toga kraja, gospodin Vilgelm i teta Neda. Fra Darko i gospodin Vilgelm su rezali velike grane i donosili ih teti Nedi i meni, a mi smo te grane rezale na manje grančice i slagale u kutije, kasnije kada su nas zatrptali granama pomogli su nam i rezuckati grančice. Doveli smo grančice u Beč, a onda

Veliki četvrtak – spomen na Isusovu posljednju večeru, ustanovljenje Euharistije i ministerijalnog svećeništva i nove zapovijedi ljubavi koju je Isus ostavio svojim učenicima. Veliki četvrtak smo započeli zajedničkom molitvom časoslova u našoj misijskoj crkvi ujutro u 7:30 sati, a uvečer smo slavili Misu Večere Gospodnje na kojoj su uz naš vjerni

puk bili svećenici iz naše Misije te drugi franjevci koji djeluju u Austriji: fra Ilija Mijatović, fra Andreo Matanović i fra Vjekoslav Lazić.

Svetu misu predslavio je fra Vjekoslav Lazić, naddušobrižnik. Poslije Mise večere Gospodnje, Sveti Sakrament je prenesen na sporedni oltar gdje smo neko vrijeme ostali bdjeti s Isusom, moliti i zahvaljivati za dar Euharistije prisjećajući se Isusove samoće, molitve i bdjenja u Getsemanskom vrtu prije uhićenja i osude na smrt.

Veliki petak – spomen na Isusovu muku i smrt. Započeli smo također jutarnjom molitvom časoslova kod Kristova groba. Ovo je jedini dan u godini kada nema svete mise, nego sudjelujemo u obredima u kojima se

fra Darko. Uslijedilo je klanjanje križu, kao znak naše zahvale i vjernosti Isusu. Na kraju, u trećem dijelu obreda, pristupili smo pričesti. Tako smo se na otajstven način sjedinili s Kristom koji nam je sam sebe darovao.

spominjemo Kristove muke koju je za nas podnio. Bogoslužje Velikog petka se sastoji od tri dijela: služba riječi, klanjanje križu i sveta pričest. Obrede su predvodili fra Darko i fra Radovan. Poslije čitanja Muke ostali smo kratko u šutnji, a onda su uslijedile sveopće molitve. Pjevalo je fra Radovan, a čitao

našu crkvu. Voditelj Misije, fra Josip je zahvalio svima na doprinosu u ljepoti ovih slavlja te čestitao Uskrs cijeloj misijskoj zajednici u ime sestara i frata te ostalih suradnika u HKM Beč.

Velika subota i vazmeno bdjenje

- od starine ova je noć na poseban način sveta za sve one koji su prihvatali Krista. Ovim slavljem struji jedna temeljna poruka: "Bog nas iz smrti izvodi u život." O tome smo slušali, pjevali, molili. Ispred naše crkve je gospodin Marko Čorić zapalio oganj, a fra Josip Koren, koji je predvodio vazmeno bdjenje je blagoslovio oganj, na kojem je zapalio Uskrsnu svijeću koja je simbol Uskrsloga Krista, koji je Svetlo svijeta. Hvalospjev Uskrsnoj svijeći pjevalo je fra Josip Sedlar. Uslijedila je Služba riječi, nakon koje je fra Marko propovijedao. U trećem dijelu vazmenog bdjenja obnovili smo krsni savez s Bogom odricanjem od zla i ispovješću temeljnih istina naše vjere te u četvrtom završnom dijelu pristupili svetoj pričesti, vrhuncu našeg slavlja i zajedništva. Pred kraj svete mise bio je i blagoslov hrane koju će vjernici na Uskrs blagovati. Pjevanje je sve dane animirala s. Ivana. Sestre Nikolina i Ivana su kroz ove dane okitile Božji grob i uresile

IZNENADA UMRO FRA ILLA VRDOLJAK

fra Josip Koren

*Mnoge su se oči, prisjećajući
se fra Ilike i njegovog
petnaestogodišnjeg djelovanja
u našoj Misiji orosile suzama*

Prvog dana ove 2022. godine, i ne samo mene, šokirala je vijest o nenadanoj smrti fra Ilje Vrdoljaka, dugogodišnjeg voditelja Hrvatske katoličke misije Beč. Šećerna bolest udružena s koronavirusom uzročnici su njegove smrti. Na sprovod u Zagreb na Mirogoj nismo zbog pandemije koronavirusa mogli ići organizirano, nego smo u ime naše samostanske zajednice automobilom pošli; s. Nikolina, fra Marko i ja. Na sprovodu je između ostalih govorio i fra Željko Želežnjak, čiji govor donosimo u cijelosti:

**fra Ilijia Vrdoljak
Zagreb, Mirogoj, 7. siječnja 2022.**

Preuzvišeni oci biskupi, biskupe Ivane, biskupe Vlado, biskupe Egidije: mnogopoštovani oče Milane, braćo franjevci, poštovana gospođo Ana, sestro našega fra Ilike, draga braćo i sestre!

Za nas, braću Hrvatske franjevačke provincije i mnoge prijatelje nova građanska godina započela je tužnom vijesti da je umro naš brat Ilijia Vrdoljak i preselio se u vječnost kod Gospodina.

Otišao je nenadano, nismo ni shvatili što se dogodilo, a on se preselio k Ocu, promijenio je svoje boravište vjerujući uvijek u poruku molitve Crkve: dok se raspada dom ovozemnog boravka stjeće se vječno prebivalište na nebesima. Koliko god bila utješna ta istina vjere, koliko god vjerovali da je njemu sada sigurno ljepše i da je postigao cilj svoga života i dočekao zagrljav neba, nama ostaje ipak u srcu praznina i ona naravna žalost za bratom, prijateljem, savjetnikom i suradnikom, za fra Ilijom koga smo cijenili i rado osjećali u svojoj blizini.

Tijek njegova života je bogat i raznolik. Fra Ilijia je rođen 20. ožujka 1949. u Kovačevcima (BiH), od oca Mijata i majke Lucije rođ. Stanić. Kršten je u župi sv. Marka na Plehanu gdje je primio svetu pričest i svetu potvrdu.

U sjeni franjevačkog samostana i crkve u Slavonskom Brodu upio je u srce po plemenitom primjeru roditelja i po primjeru franjevaca duboku vjeru i jasne životne principe. Vjerujemo da je od svoje majke baštinio smirenost, a od oca razumnost i onaj prirodni osjećaj za logično razmišljanje.

Rano se odlučio za franjevačko i svećeničko zvanje i nakon osnovnog školovanja 1964. dolazi u sjemenište u Samobor gdje pohađa gimnaziju, a školske godine 1966. poslije drugog razreda pauzira kako bi proveo s kolegama godinu novicijata, prvu godinu života u Franjevačkom redu u našem samostanu u Černiku gdje je obukao franjevačko odijelo i dobio redovničko ime Tihomir

Nakon godine novicijata, 22. kolovoza 1967. položio je prve redovničke zavjete. Studij teologije započeo je 1969. godine na našem Učilištu na Trsatu, a završio u Zagrebu na Katoličkom bogoslovnom fakultetu. Tijekom teološkog studija polaže svećane redovničke zavjete 2. prosinca 1973. godine u Zagrebu. Nakon toga prima daljnje redove u hodu prema svećeništvu i konačno 4. travnja 1976. godine u Zagrebu zaređen je za svećenika.

Svoju svećeničku službu započeo je kao mladomisnik na kratko u Kozari Boku kao zamjenik upravitelja župe, da bi zatim sljedeće dvije godine 1976.-1978. bio župni vikar u Klanjcu, a nakon toga, od 1978. do 1980., župni vikar u Čakovcu. Godine 1980. započinje novo razdoblje fra Ilijina života, kada ga Uprava Provincije određuje za dušobrižnika na Hrvatskoj katoličkoj misiji u St. Pöltenu, a od 1983.-1987. u Salzburgu. 1987. godine se vraća u Domovinu u samostan u Zagreb na Siget, gdje obnaša službu gvardijana i župnika do 1997. godine kad ponovno odlazi u Austriju u Hrvatsku katoličku misiju u Beč, gdje je proveo najduži vijek svojeg svećeničkog služenja u pastoralu od 1997. do 2012. Potom je premješten u Našice kao vikar samostana i župni vikar. Fra Ilija vršio je mnoge odgovorne službe među kojima i onu najodgovorniju – Provincijalnog ministra Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda na koju je izabran 2014. godine i vršio je do 2020. nakon čega odlazi u Franjevački samostan u Rovinj, gdje je bio predstojnik kuće i župni vikar sve do svoje smrti.

Sprovodni oproštajni govorovi nisu duboka analiza proživljenog života osobe koja odlazi s ovog svijeta, nego su prvenstveno skup osjećaja i misli i uspomena koje nam u tim trenucima naviru, a bile su prepoznatljivi znak te osobe, po čemu je ona bila drugačija od ostalih. Osvrnuo bih se na tri područja Ilijine djelatnosti za koja mu trebamo dati priznanje i zahvalnost. To su njegovo služenje Crkvi kroz svećeničku službu: služenje hrvatskom iseljeništvu na pastoralnom i socijalnom planu i prijateljsko služenje u našem franjevačkom bratstvu. Fra Ilija je bio jednostavan čovjek, vrlo načitan franjevac, a kao pastoralni radnik zauzet i odgovoran. Ljubav prema Bogu i prema povjerenim ljudima vodila ga je kroz život te su ga ljudi u svim mjestima njegova služenja prepoznali kao zauzetog svećenika, ali i kao istinskog prijatelja, pažljivu i susretljivu osobu koja je uvijek spremna pomoći.

Posebno se to očitovalo u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Beču gdje je dao neizmjeran doprinos skribi za hrvatske iseljenike. Njegov predan i odgovoran rad pridonio je organiziranoj brizi u pastoralu hrvatskog iseljeništva u čemu je uživao ugled i poštovanje domaće i austrijske Crkve, osobito Biskupije Beč u kojoj je djelovao 15 godina. Suočavati se svakodnevno s mnoštvom ljudi, koji uz duhovnu i vjersku skrb, od svećenika očekuju socijalni, zdravstveni i pravni savjet nije bilo jednostavno ni lagano. Ilijas znao sa smiješkom u pravom tenu svakome uputiti pravu riječ, a u potrebi s ljudima obilaziti po raznim uredima i bolnicama kako bi riješili svoj problem. Za njegova služenja Hrvatska katolička misija uživala je pažnju i poštovanje, ne samo u vjerničkim već i državnim krugovima. Zato je za zasluge godine 2014. primio u Beču visoko odličje Republike Austrije – Zlatni križ časti, kojim ga je odlikovao tadašnji austrijski predsjednik Heinz Fischer, zbog predanog dušobrižničkog rada na integraciji ljudi hrvatskog podrijetla u austrijsku sredinu, očuvanju vjere i materinskog jezika kao i očuvanju kulturne i sakralne baštine.

Fra Ilijas kao vjerni sin svetog Franje, nesebično se darivao Bogu, Crkvi i svom hrvatskom narodu, osobito u godinama Domovinskog rata. Za vrijeme Domovinskog rata kao župnik župe Uzvišenja sv. Križa u Zagrebu našim je ljudima, koji su morali napustiti svoja mjesta ulijevao nadu u povratak na njihova ognjišta. Poticao ih da sačuvaju dostojanstvo svoga kršćanskog života i ne zaborave da su kršćani i radio je neumorno na tome da progranicici imaju barem osnovno za život, te je mnoge kamione i šlepere sam istovarivao. A onda dijelio potrebnima i tako pomagao mnogim obiteljima koje su kao progranicici iz Hrvatske i BiH stigli u župu. Bog je fra Iliju obdario različitim darovima, napose komunikativnošću koja mu je uvelike koristila u službi provincialnog ministra. Kao provincial bio je brat koji nije imao zluradosti u srcu i volio je i vjerovao braći koja su mu povjerena. S braćom se susretao na samo njemu svojstven način: opušteno i duhovito, s velikom dozom zdravoga humora, ali uvijek dostojanstveno i zainteresirano za konkretnu osobu. Poteškoće i problemi u provinciji nisu ga nikada mogli slomiti. Znao je reći da ga ništa ne može spriječiti da ljubi Boga i svoju braću, a to je dovoljno da čovjek bude sretan.

Neka mi bude dopušteno da kao bivši Provincialni ministar danas fra Iliju zahvalim za razdoblje u kojem su naša dva života po službi koju smo obnašali bila bratski i prijateljski naslonjena jedan na drugi. Riječ je o razdoblju kad je fra Ilijas obnašao časnu i odgovornu službu definitora naše Provincije. Dobro pamtim to razdoblje i fra Ilijin doprinos u svim raspravama koje smo na Provincijskom definitoriju vodili i odlukama koje smo tada donosili. Njegovi interventi, promišljanja i sugestije, njegovi poticaji i stavovi odavali su zaista zrela i savjesna, vrlo odgovorna čovjeka. Svačije mišljenje je uvažavao. A svoje je bez uvijanja iznosio; svaki prispjeli dopis temeljito je iščitao, odgovornost za braću dijelio i Provinciju volio. Fra Ilijas je bio čovjek od riječi i povjerenja s kojim je bilo lako surađivati, s problemima se suočavati, a poslije svega, ugodno se družiti. Bio je konkretan i diskretan. Bio je definitor u pravom značenju što ga ta riječ i služba podrazumijeva i sa sobom nosi.

Bratu Iliju po našim prosudbama još nije bilo vrijeme umiranja. Pretekao nas je u odlasku k nebeskom Ocu, ali je možda važnije reći da nas je također pretekao i u zauzetosti za ono što je Božje, što pripada poslanju Crkve, a napose u zrelosti života vjere. Naravno, teško se s njime rastajemo. Neće nas utješiti ni istina da nam je ostavio primjer koji potiče na nasljedovanje. No, ipak, ako ta istina odjekne u našem životu, ostat će njegova uspomena još dugo u nama živa.

Braćo i sestre, ono najbolje i najljepše što smo doživjeli s nekim i od nekoga ostaje u našoj nutrini. Zbog toga ćemo taj dio svoga poznavanja, ljubavi i suživota s bratom Ilijom svatko od nas čuvati u sebi, a za pokojnoga brata Iliju ćemo moliti da ga Bog, kojemu sve živi, posve ispuní svojim životom. Dragi brate Ilijas, u ime cijele naše Provincije, kojoj si i sam bio na čelu, izražavam Ti iskrenu zahvalnost za Tvoje vjerno i predano svećeničko služenje za dobrobit vjernika, kojima si bio poslan, za povećanje vjerodostojnosti i ugleda Crkve u našem narodu i u svijetu. Neka Ti dobri Bog bude vječna nagrada, a sve koji iskreno tuguju zbog privremenog rastanka s Tobom, neka ispuní svojom snagom i utjehom vjere u ponovni susret s Tobom i sa svima svetima.

Brate Ilijas, počivaj u miru Božjem!

U nedjelju nakon ukopa, 9. siječnja 2022. pod misom u 11,30 sati smo se i mi kao misijska zajednica oprostili od fra Ilijas. Uz mnoštvo vjernika, nas domaćih svećenika: fra Marka, fra Darka i fra Josipa, misi je prisustvovao i bečki pomoćni biskup, dr. Franz Scharl, koji je kod Biskupske konferencije Austrije zadužen za pastoral stranaca. Mnoge su se oči, prisjećajući se fra Ilijas i njegovog petnaestogodišnjeg djelovanja u našoj Misiji orosile suzama.

Brate Ilija, Bog neka ti bude vječna nagrada za sve dobro koje si učinio u ovoj našoj Misiji.

UMRLA LUCA ĐOTLO

s. Dragana

Lucu sam upoznala prije šest godina. Upisivala sam u uredu blagoslove, kada je došla i pribilježila se da joj dođu fra Marko i fra Josip na blagoslov u 2. kotar. Rekla je da joj dođu zadnjoj, jer ih želi počastiti. Upitala me hoćeš li i ti doći? Rekla sam: Ne znam ja Luce doći do tebe, a fratri neće doći direktno od kuće tebi. Rekla mi je Luca tada: Samo ti sjedni na U1 u smjeru Leopoldau i izađi na stanici Prater, a ja ću doći po tebe i ući ćeš u stan prije Josipa i Marka, a ja ću te sakriti u ormari kad oni dođu ti izađi iz ormara i prepadni ih. Znajući da ne stanem u ormari, molila sam Boga da dođemo u isto vrijeme i fratri i ja tako da ne moram u ormari. Stigle smo tako Luca i ja u njen stan, a nedugo iza nas dodoše i fratri, tako da smo obje smetnule s uma ormarsku šalu

Fra Marko i fra Josip su blagoslovili stan. Luca nas je tada počastila svježe kupljenim bečkim šniclama i krumpir salatom, objasnivši nam kako sama ne voli kuhati. Bila je dobra i širokogrudna domaćica. Kuća joj je bila izrazito čista i uredna, a po zidovima su visjele fotografije pokojnih i živih fratra, neke su bile veće, neke manje, a bilo ih je nemali broj.

Dugo smo te večeri ostali u druženju s Lucom, pričala nam je o svom teškom djetinjstvu i životnom putu na koji se nije žalila, nego je govorila o realnosti svoga života. Na polasku nam je dala svakom po dar za blagoslov, a otraga je nepri-mjetno na svaki dar napisala prvo slovo naših imena, tako da nismo mogli zamijeniti darove.

Lucu sam i dalje viđala, ali sve rjeđe i rjeđe, zbog gužve i nekih svojih razloga radije je išla na misu u katedralu. Znala je petkom dolaziti u župni ured kako bi joj župnik fra Josip pregledao poštu koja je bila na njemačkom jeziku i preveo joj potrebno. Iz godine u godinu je sve više slabjela pa smo je i sve manje viđali. Fra Josip je sve više brige o njoj preuzimao, vodio je u bolnice, k doktorima, pisao za nju pisma kojima je trebalo riješiti nje-ne tekuće probleme, popravljao i zvao majstore da joj poprave što se pokvari u stanu i hodao s njom po ustanovama gdje je trebalo. Bio je njen anđeo čuvar u kojeg je imala neizmjerno povjerenje. Jednog dana koncem veljače ove godine

reče nam fra Josip: Ne javlja mi se Luca već tri dana, možda joj se nešto dogodilo, možda je u bolnici, možda je umrla... Kao da je u ovo zadnje bio najviše siguran.

Otišao je dvije večeri do stana, zvonio, kucao na vrata ali ništa, gledao ima li svjetla u stanu, ali ništa nije vido. Otišao je na policiju prijaviti da je nema i da se ne javlja. Tamo su mu rekli da će provjeriti bolnice, a onda ako je ne nađu, provaliti u stan i obavijesti ga što se dogodilo. Kako mu se više nitko nije javlja, Josip je nakon dva dana opet otišao na policiju pitati što je s Lucom. Onda su mu rekli da su provalili u stan i tamo pronašli nažalost pokojnu Lucu. tako je dan kad su ju pronašli, 28. veljače 2022. upisan kao dan njezine smrti.

Lucu smo na vječni počinak ispratili dostojanstveno i svečano u ponедjeljak, 14. ožujka u 13,30 na Centralnom groblju u Beču. Iako je izrazila želju da je fra Josip sam sahrani, nije bilo tako. Okupilo nas se oko 50-tak vjernika, koji smo je ispratili na vječni počinak. Sprovodne obrede predvodio je fra Josip, a sudjelovao je i vlč. Ivan Bingula. Fra Josip je tada ispričao nekoliko anegdota s Lucom. Njen glavni svetac bio je sveti Antun Padovanski i govorila je da Isus i Gospa nemaju vremena, ona će sve riješiti sa svetim Antonom.

Bila je žena vjere, vrlo vrijedna i uredna. Sama se snašla u Beču i koliko joj je bilo potrebno naučila je njemački jezik. Bila je pažljiva i darežljiva te vrednovala pomoći ljudi koji su joj pomagali. Bila je prepoznatljiva po svojoj originalnosti u govoru i razmišljanju. Znala je po nekoliko puta reći: „Izvini, oprosti.“ Čak i onda kad nije trebalo ništa oprostiti. Znala se povući kada bi shvatila da je u nečemu pogriješila. Luca je razmišljala i o svojoj smrti te uplaćivala pogrebne troškove, tako da je sama otplatila grobno mjesto i pogrebne troškove.

Čula sam kako je jedna gospođa nakon sprovoda rekla fra Josipu: "Hvala Vam što ste joj vratili dostojanstvo." Luca je po tom čovjeku osjetila Božju ljubav i blizinu i osjećala dostojanstvo Božjeg stvorenja. Vjerujem da sada skupa sa svojim svetim Antonom uživa u vječnom kraljevstvu gdje više nema patnje s kojom se na zemlji susretala.

Draga Luce, hvala ti za zajedništvo na zemlji, u raj poveli te anđeli...

„NAVIK ON ŽIVI, KI ZGINE POŠTENO“

*Otkrivanje spomenika Petru
Zrinskom i Frani Krstu Frankopanu
u Bečkom Novom Mjestu*

Davne 1671. godine, 30. travnja, u Bečkom Novom Mjestu (Wienner Neustadt) nakon montiranog procesa i osude na smrt od sijecanjem glave, pogubljeni su, hrvatski ban, 49-godišnji Petar IV. Zrinski i njegov šurjak, hrvatski plemić i pjesnik 28-godišnji Fran Krsto Frankopan. 13. ožujka 1670. god. odlaze iz Čakovca u Beč, da bi se opravdali pred tadašnjim hrvatsko-ugarskim kraljem i austrijskim carem Leopoldom I., u nadi da će on razumjeti nezadovoljstvo hrvatskog naroda. Taj pokret hrvatskog i ugarskog plemstva protiv absolutističke i centralističke politike Habsburgovaca poznat je pod nazivom Zrinsko-frankopanska urota.

Car Leopold I. ih odmah po dolasku u Beč daje uhititi i zatočiti u zloglasnu tamnicu u Bečkom Novom Mjestu. 18. travnja 1671. god. osuđeni su „zbog uvrede kralja i izdaje zemlje“ na smrt odsijecanjem desne ruke i glave. Noć prije izvršenja presude, posljednji su se put sastali i oprostili. Napisali su oproštajna pisma svojim suprugama, Ani Katarini Zrinski i Juliji Naro Frankopan. Oproštajno pismo Petra Zrinskog svojoj ženi Katarini „Moje drago serce“, uskoro nakon pogubljenja, prevedeno je na nekoliko svjetskih jezika.

Njihova smrt postala je simbolom žrtve za pravdu i slobodu hrvatskog naroda. Kad je sa I. Svjetskim ratom propala Habsburška monarhija, njihovi su posmrtni ostaci vlakom prevezeni u Zagreb. Doček na zagrebačkom kolodvoru i ispraćaj do njihovog posljednjeg počivališta bio je veličanstven. Njihovi posmrtni ostaci su najprije bili izloženi u zgradici Hrvatske akademije, a sljedećeg dana je do tada neviđeno mnoštvo od preko sto tisuća ljudi ispratilo kovčeg do zagrebačke katedrale gdje su posmrtni ostaci sahranjeni.

Od osamostaljenja Hrvatske, svake godine oko dana njihove pogibije, 30. travnja, Međimurska županija organizira spomen na njihovu pogibiju u Bečkom Novom Mjestu. Tako su ove 2022. godine, 24. travnja pod pokroviteljstvom Vlade Republike Hrvatske, Ministarstva vanjskih i europskih poslova, u suradnji s Veleposlanstvom Republike Hrvatske u Republici Austriji, Hrvatskim kulturnim društvom u Gradišću i gradom Bečko Novo Mjesto, uz prisustvo predstavnika grada Zrinskih Čakovca, nazočili međimurski župan Matija Posavec, gradonačelnica Čakovca, Ljerka Cividini, Sunčana Glavak, zastupnica u Europskom parlamentu rodom iz Čakovca, veleposlanik RH u Austriji Daniel Glunčić, Rainer Spenger, dogradonačelnik Bečkog Novog Mjesta, Stanko Horvath, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva u Gradišću. Zbog pandemije koronavirusa je tek ove godine bila posebna svečanost otkrivanja i blagoslova spome-

nika Petru Zrinskom i Frani Krsti Frankopanu, koji je Zrinska garda iz Čakovca podigla već 2019. godine u parku u Bečkom Novom Mjestu, nedaleko pogubljenja velmoža.

Nakon blagoslova koji je imao prečasni Antun Hoblaj, u mjesnoj katedrali održana je misa zadušnica koju je predvodio prečasni Antun Hoblaj. Našu Misiju su na spomendanu zastupali gosp. đakon Ivan Sarić i njegov sin Šimun Petar iz filijale Ternitz. Interesantno za nas koji se okupljamo na mise u crkvi Am Hof je svakako i činjenica da je čovjek koji je Petra Zrinskog i Frana Krstu Frankopana osudio na smrt, pokopan u našoj crkvi. Tome svjedoči nadgrobna ploča koja se nalazi u pokrajnjoj kapelici, kao i kripta u kojoj se nalaze ovozemni ostaci feldmaršala grofa Montecuccolija i njegove obitelji. Tako se danas Hrvati mole na mjestu gdje leže kosti nekadašnjeg suca našim mučenicima. Montecuccolija ne spominje više nitko, dok Zrinski i Frankopan žive i danas u hrvatskom narodu prema stihu iz treće kitice pjesme „Pozvanje na vojsku“ Frane Krsta Frankopana, „Navik on živi, ki zgine pošteno“.

PISMO PETRA ZRINSKOG UPUĆENO ANI KATARINI ZRINSKI

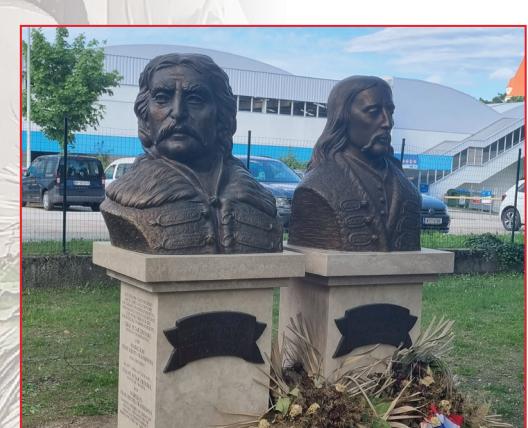
Mojoj najdražoj gospi, kućnoj družici, za sada udovici, grofici Ani Katarini Zrinski.

Moje drago srce. Nemoj se žalostiti ni uzbudjavati zbog ovoga mojega pisma. Prema Božjoj odluci sutra u deset sati odsjeći će glavu meni i tvojemu bratu. Danas smo se jedan od drugoga srdačno oprostili. Zato se i ja danas ovim pismom želim od tebe oprostiti, i molim te za oprost ako sam te u nečemu uznemiravao ili ako sam ti se u nečemu zamjerio. Hvala Bogu, ja sam spremna na smrt i ne plašim je se.

Ja se ufam u Boga svemogućega koji me je na ovom svijetu ponizio da će mi se smilovati i ja ću ga moliti (vjerujem, već sutra kada k njemu dođem) da se nas dvoje pred njegovim svetim tronom u vjekovječnoj diki sastanemo. Više ti ništa ne znam pisati. Ja sam sve Božjoj volji ostavio. Ti se ništa ne žalosti jer je to tako moralo biti.

U Novom Mjestu zadnjega dana mojega života, 29. travnja u sedam sati predvečer, godine 1671.

Neka Gospodin Bog te bes mojom kćeri Aurorom Veronikom blagoslovi.

PROSLAVA TRIDESETE OBLJETNICE FRAME U HRVATSKOJ

Antonela Djeno

Naši su Framaši 30. travnja 2022. sudjelovali na proslavi tridesete godišnjice Frame u Hrvatskoj. Svečano misno slavlje održalo se u crkvi sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu u Zagrebu, koje je predvodio krčki biskup mons. Ivica Petanjak. Nakon mise bivši i sadašnji Framaši sudjelovali su na zajedničkom klanjanju. Geslo susreta bilo je „Neka imaju duha Gospodnjeg“. Poslije klanjanja uslijedio je zajednički ručak. Proslava se nastavila na katoličkom teološkom sveučilištu gdje je bila predstavljena monografija o početcima i razvoju Frame u Hrvatskoj.

Fra Ante Vučković je održao poticajni duhovni nagovor koji je bio povezan s gore spomenutim geslom. Izvedeni su i skečevi na različite teme kojima je svrha bila pojasniti milosređe, ljubav i duh Gospodnjji. Za glazbeni dio su se pobrinuli

Što smo ponijeli sa sobom, duh je Gospodnji, koji nastavlja živjeti i rasti u nama

fra Ivan Matić i bend Voluntas Tua. Bend iznenađenja bio je Božja pobjeda, koji je uspio razveseliti Framaše. Sudjelovalo je oko tisuću Framaša koji su došli iz svih dijelova Hrvatske. Bio je to poseban dan, kako za ostale, tako i za nas bečke Framaše, koji su zahvaljujući tom danu upoznali život u bratstvu i posebnu povezanost s mladima, pri čemu su se rodila nova prijateljstva i planiranja novih zajedničkih aktivnosti. Sretni smo da je ovaj dan prošao tako plodonosno i veselimo se dalnjim događanjima koja će nam pomoći pri učvršćivanju međusobnih poznanstava i jačanju vjere.

Ako nas pitate kako nam je bilo, ne znamo što bismo odgovorili. Dojmovi su još svježi. Duh franjevaštva je u nama ojačao i potiče nas na daljnji rad na izgradnji našeg bratstva. Ono što je značajno, što smo ponijeli sa sobom, duh je Gospodnji, koji nastavlja živjeti i rasti u nama.

SLAVLJE PRVE SVETE PRIČESTI 2022.

s. Dragana

Prva sveta pričest u HKM Beč bila je u subotu, 14. svibnja 2022.

Ove godine prvu svetu pričest primilo je 102 prvičesnika. Slavlje smo imali u dva termina u 10:00 sati prvi put stolu Gospodnjem pristupilo je 46 prvičesnika, a u 12:00 sati prvu pričest je primilo 56 prvičesnika. Slavlje prve svete pričesti predslavio je voditelj HKM Beč fra Josip Koren.

Pripreme su počele upisom djece na vjeronauk u jesen 2021. i trajale sve do pred samu prvu pričest. Djeca su na vjeronauk išla redovito, podijeljena u četiri skupine. Sestra Nikolina je vodila dvije skupine prvičesnika, a sestra Ivana i sestra Dragana su vodile

po jednu skupinu u Misiji dok je s. Ivana vodila i jednu grupu u filijali Strasshof. Obrađivale smo različite teme prilagođavajući se dječjem uzrastu i poznavanju hrvatskog jezika. Uspjeli smo zajedno naučiti neke od molitava i kako se isповjediti, učili smo pjevati i recitirati. Svake godine uviđamo da djeca teže govore hrvatski jezik, a time nas i manje razumiju, ali isto tako uviđamo da se naša djeca pred kraj vjeronaučne godine bolje upoznaju i druže jedni s drugima, rode se nova prijateljstva, što nama biva na radost i motivacija za dalji rad. Zato vam ovim putem zahvaljujemo što dovodite vašu djecu na vjeronauk u Hrvatsku katoličku misiju gdje sigurno čuvamo

fra Marko i fra Darko su se u trodnevnim propovijedima obratili roditeljima upućujući ih na kršćanske vrijednosti i odgoj povjerene im djece, a djeci su se na posebno tao način obratili hrabreći ih na put kojim su posli za Isusom. Djeca su kroz ove dane prvi puta pristupila sakramentu prve sv. isповijedi, kako bi bili pripravni za primanje prve sv. pričesti.

Samo slavlje prve svete pričesti proteklo je lijepo, svečano i dostoјanstveno. Poznato vam je da smo kroz protekle dvije godine bili primorani zbog korone drugačije organizirati prvičesnička slavlja. Prije korone sva djeca su imala u isti dan i sat prvu svetu pričest. No, dolaskom korone i epidemioloških mjera morali smo suziti broj onih koji sudjeluju na slavlju te smo 2020. i 2021. godine imali slavlje u dvije grupe. Slušajući eho vas roditelja, kao i nas u HKM Beč uvidjeli smo da je to puno bolje i da slavlje izgleda svečanije jer nema prevelike gužve. Stoga smo i ove godine odlučili imati prvu svetu pričest u dvije skupine. Djeca su kao i u posljednje dvije godine dobila unaprijed brojne mjesta gdje će sjediti sa svojim roditeljima i najbližim članovima obitelji, a ostala rodbina i prijatelji su imali mjesta drugdje u crkvi.

Crkvu su nakitile i uredile sestre Nikolina i Ivana, a pano su izradiли baka Katica te baka i djed budućih prvičesnika, Nevenka i Marjan zajedno sa s. Dragonom.

Prva i druga grupa su imale sličan program na slavlju. Prvoj grupi slavlje je uljepšao zbor mladih naše Misije pod imenom Laudamus, a drugoj grupi Mješoviti župni zbor s voditeljicom s.

naš katolički i hrvatski identitet. Vjerujemo da će svakom od vas biti drago da vaše dijete ovdje nađe svoje prijatelje i društvo, a kasnije možda i supružnike.

Prvoj svetoj pričesti uz vjeronauk prethodila je i trodnevica, djeca su se kroz tri dana pobliže pripremala za slavlje primanja prve svete pričesti. Naši franjevci: fra Radovan,

Ivanom. Djeca su svojim pjevanjem i recitiranjem najviše doprinijela ljepoti ovih slavlja. Njihovi mili i topli glasovi su ovim slavlјima davali posebnu notu radosti. Uz djecu su u čitanju, paljenju svijeća i pjevanju sudjelovali i njihovi roditelji, što je ova slavlja obojilo posebnom emocijom ljubavi, povjerenja, radosti i roditeljskog ponosa. Roditelji su također dopratili svoju djecu na sam čin pričešćivanja što je ovom slavlju dalo dodatni osjećaj topline i roditeljske blizine. Fra Josip se u propovijedi spustio do djece postavljajući im lagana pitanja

na koja su oni spremno davali odgovore. Zanimljiva pitanja su zainteresirala djecu kako bi dalje slušali govornika. Propovjednik je u ruci imao jednu umjetničku sliku kojom se služio u propovijedi i približio je djeci. Riječ je o slici na kojoj je dio križa i na njemu Isusova desna ruka i vrabac, koji kliče „ŽIV“, a govori o Isusu koji je živ i kojeg mi slavimo živog, s njim živimo i pronosimo ga svijetom u kojem živimo. Na kraju ovog slavlja fra Josip se zahvalio svima koji su doprinijeli ljepoti ovog slavlja; Zboru mladih Laudamus, Župnom mješovitom

zboru, roditeljima prvočesnika te njihovim bakama i djedovima. Na poseban način se zahvalio sestrama koje su vodile prvočesnike rekavši da su sestre imale najveću brigu kako će ovo slavlje proći i pozdravio je sestre s vjernicima gromoglasnim pljeskom.

U zahvalnosti Bogu i svima koji su doprinijeli ljepoti ovih slavlja preporučamo naše prvočesnike u molitve naše misijske zajednice.

KRIZMA U NAŠOJ MISIJI

fra Darko

Materijalni darovi koje krizmanici primaju od svojih obitelji i prijatelja nikada ne smiju zasjeniti darove koje im Bog daje po ovom sakramantu

U Hrvatskoj katoličkoj misiji u Beču, u crkvi Am Hof, proslavljen je sakrament svete potvrde, u subotu, 21. svibnja 2022. godine. Svetu potvrdu primilo je 189 krizmanika unutar dva misna slavlja, koja je predvodio sarajevski nadbiskup mons. dr. Tomo Vukšić.

Riječi dobrodošlice krizmatelju uputile su krizmanice Rafaela Hrgić i Magdalena Krešo, a cvijeće su predale Marija Kolak i Eva Beraković. Riječi zahvalnosti nadbiskupu Vukšiću uputio je na kraju voditelj Misije fra Josip.

U svojim propovijedima nadbiskup Vukšić nastojao je krizmanicima naglasiti i približiti ono što su primili, a to su darovi Duha Svetoga. Ti darovi Mudrosti, Razuma, Savjeta, Jakosti, Znanja, Pobožnosti i Straha Božjega, prema nadbiskupovim riječima, jesu poput sjemenki. Te sjemenke krizmanici su danas primili, a hoće li one niknuti, procvjetati, zamirisati i donijeti ploda ovisi o njima samima. Stoga materijalni darovi koje krizmanici primaju od svojih obitelji i prijatelja nikada ne smiju zasjeniti ove darove koje im Bog daje po ovom sakramantu.

Krizmanici su također aktivno sudjelovali u misnom slavlju čitanjem, pjevanjem psalma i molitvom vjernika. Pjevanjem su slavlju doprinijeli i članovi Mješovitog župnog zbora HKM Beč i Zbora mladih Laudamus.

Na kraju misnog slavlja voditelj Misije fra Josip posebno je zahvalio roditeljima krizmanika, koji su podržali svoju djecu i doveli ih do ovog čina te čestitao kumovima i krizmanicima. Također je zahvalio časnim sestrama Nikolini i Ivani koje su lijepo okitile crkvu i s. Dragani i braći franjevcima koji su pripremali ovogodišnje krizmanike.

Bogu hvala pa ove vjeronaučne godine koja je započela u subotu 25. rujna 2021. nismo trebali imati vjeronauk *online* kao prošle dvije godine zbog koronavirusa, nego su budući krizmanici (osim nekolicine koji su imali koronu), mogli neometano dolaziti kroz čitavo vrijeme na vjeronauk u naše župne prostorije. Vjeroučitelji su im bili s. Dragana, fra Marko i fra Ivica Janjić do svog premještaja u Hrvatsku u studenom 2021., a od njega ih je preuzeo fra Darko.

RAZGOVOR: LUKA BALVAN, KANTAUTOR DUHOVNE GLAZBE

Razgovarala: s. Dragana

Dragi Luka, dobrodošao u Hrvatsku katoličku misiju u Beču! Budući da si više puta nastupao u našoj misijskoj crkvi na Am Hofu, a ne znamo puno o tebi, molim te da se predstaviš čitateljima Naše riječi.

Hvala lijepo, rado ću podijeliti s čitateljima nekoliko crtica iz svoga života. Rođen sam u Banja Luci. Nakon osmogodišnje osnovne i četverogodišnje srednje škole završio sam dvije godine filozofije na Filozofsko-teološkom fakultetu u Sarajevu, gdje sam stekao temeljna znanja iz filozofskih disciplina i osnovnih religijskih fenomena u povijesti i društvu. Diplomirao sam na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu na studiju novinarstva s temom iz područja odnosa s javnošću i stekao akademski naziv magistar novinarstva. Završio sam Diplomatsku akademiju pri Ministarstvu vanjskih i europskih poslova u Zagrebu na kojoj sam se usavršavao na području diplomacije i diplomatskih

vještina. Doktorirao sam na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu iz područja društvenih znanosti i polja informacijskih i komunikacijskih znanosti s temom vezanom za medije i medijski prostor. Redovni sam član Hrvatskog društva skladatelja.

Radio sam više godina na Hrvatskom

katoličkom radiju kao spiker i voditelj programa. Organizirao sam tri velika Band aid-a povodom dolaska pape Ivana Pavla II., pape Benedikta XVI. i pape Franje u Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu u kojima su nastupili najpoznatiji pjevači s duhovne i estradne scene, a ja sam nastupio kao autor i izvođač pjesama.

Svojim karakterističnim melodijama i glasom svoju vjeru i ljubav prema Kristu nemametljivo, ali javno želim uvijek kada imam priliku ispovjediti pred drugima

Godinama sam glazbeno animirao seminare za duhovnu obnovu i evangelizaciju koje su vodili prof. dr. Tomislav Ivančić i fra Zvjezdan Linić. Posebno mi je bilo dragoo primiti za moj rad odlikovanje od predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar-Kitarović koja me odlikovala „Redom hrvatskog pleta“ za osobit doprinos razvitu i ugledu Republike Hrvatske.

Što trenutno radiš i koja su područja tvog djelovanja?

Po zanimanju sam doktor društvenih znanosti i godinama se profesionalno bavim odnosima s javnošću. Često nastupam kao predavač, kantautor i motivacijski govornik po cijeloj Hrvatskoj te u dijaspori po cijeloj Europi, Kanadi, Americi i Australiji. Osobito područje mog djelovanja su utjecaj glazbe i riječi na razvoj samopouzdanja i međusobnih odnosa, odnosi s javnošću, integrirane komunikacije i brendiranje.

Reci nam koliko si albuma duhovne glazbe do sada snimio?

Snimio sam 30 nosača zvuka s pjesmama, meditacijama i motivacijama. Većina skladbi prožeta je evanđeoskom porukom ljubavi, praštanja, mira, dobra i nade. Svojim karakterističnim melodijama i glasom svoju vjeru i ljubav prema Kristu nemametljivo, ali javno želim uvijek kada imam priliku ispjediti pred drugima.

Gdje crpiš snagu za tolike aktivnosti?

Snagu crpim u redovitom dnevnom čitanju Svetog Pisma i u molitvi,

redovno odlazim na svete mise nedjeljom, a često i preko tjedna kad obvezu dopuste.

Rekao si danas da si prvi put nastupio u Hrvatskoj katoličkoj misiji u

jako aktivna s različitim molitvenim grupama i to za sve dobne skupine.

Što bi poručio našim čitateljima?

Dragi čitatelji, potičem vas da redovito idete na svetu misu i da redovito čitate Sveti Pismo. Sveta Misa zauzima posebno mjesto u mom životu, od moga rođenja pa do danas. Jedno vrijeme, kao dječak, išao sam na svetu misu potaknut primjerom svojih roditelja. Danas sam im neizmjerno zahvalan. Dobar roditeljski primjer pozitivno djeluje na kasniji razvoj i

Beću prije 30 godina. Kako si doživio Misiju Beč tada, a kako danas?

Misija u Beču zauzima posebno mjesto u mome srcu, jer je bila prva Misija u kojoj sam nastupio i pjeval 1992. godine, dakle prije 30 godina i nakon toga sam bio više puta na poziv župnika. Ovih dana sam bio na poziv p. Josipa Korena i ovom prilikom zahvaljujem i njemu i drugim franjevcima koji su mi uvijek rado pružili gostoprivstvo. Zahvalan sam i časnim sestrama i mnogobrojnim obiteljima koje su mi pružile gostoprivstvo kroz ove godine. Uvijek sam pamtilo kako se u Misiji lijepo pjevalo i molilo i kad sam prvi put bio, a isto tako i ovih dana. Misija je uvijek bila

odgoj djece. Vremenom mi je misa postala razgovor i molitva sa živim Bogom i sve je nakon toga bilo drugačije. Poseban su dojam na mene ostavili dijelovi u kojima se čita Božja riječ; snažno je na moje srce i dušu utjecala i pretvorba.

Prije tridesetak godina za vrijeme svete misi, posebno me je dotačnuto psalam 23 koji sam i uglazbio i koji je ostavio poseban pečat (već više od 30 godina) na moj život i utjecao na to da se posvetim skladanju duhovnih tekstova nadahnutih čitanjem Svetoga pisma.

Neka vas prati obilje Božjeg blagoslova u životu!

ACIES

s. Age Blažević

Unašoj Misiji legionari su se okupili i kao jedno tijelo obnovili svoju odanost Mariji

Imajući na umu to koliko je u legijskom sustavu pobožnost prema Mariji važna, legionari se svake godine posvećuju Gospo. Ta posveta, koju čine pojedinačna i skupna posveta naziva se Acies, a održava se 25. ožujka ili kojeg drugog dana oko tog datuma.

Ta latinska riječ označava vojsku postrojenu u bojne redove, prikladna je da se njome nazove svečanost, na kojoj se legionari okupe kao jedno tijelo, da bi obnovili svoju odanost Mariji, Legijinoj Kraljici, te od nje primili snagu i

blagoslov za još jednu godinu borbe sa silama zla.

Tako i ove godine 26. ožujka, u našoj Misiji Am Hof, legionari su se okupili i kao jedno tijelo obnovili svoju odanost Mariji. Svi prezidiji su bili sjedinjeni u duhu s Marijom. Našoj Kraljici su legionari pripremili oltar s cvijećem i svijećama i kip Bezgrešnog Začeća. Marija je čekala svoje legionare, aktivne, molitvene i sve koji su se htjeli pridružiti.

Svečanost je započela molitvom sv. krunice, na koju se nadovezala sv. misa koju je održao duhovnik fra Marko Vuković. U svojoj propovijedi fra Marko je naglasio važnost zajedništva, bilo u obitelji ili u Crkvi, u nekoj drugoj zajednici, bilo vjerskoj, bilo svjetovnoj. Kao pojedinci smo slabi. Jedno drvce ili granu lako je slomiti, ali kad ih je više zajedno teško ih je slomiti, tako i legionari zajedno s Majkom Božjom su kao zajednica jaki i složni.

Poslije pričesti Legionari su zajedno s duhovnikom formirani u procesiju krenuli ka legijskom oltaru. Na početku procesije su bili ministranti, mladi legionari s duhovnikom, a iza njih legionari. Po dvoje su pristupili aktivni i molitveni članovi i naravno svi vjernici koji su nam se mogli i htjeli pridružiti oltaru. Procesija je bila svećana s upaljenim svijećama što je cijeloj svečanosti dalo još veći ugođaj dostojanstva i ljepote. Kod oltara su legionari stavljajući ruku na veksil i obnovili svoje obećanje riječima „Sav/sva sam tvoj/a Kraljice i Majko moja, sve moje tvoje je.“

Draga Gospe hvala ti za svako zajedništvo, ti nas vodiš ka svome Sinu Isusu, kojeg susrećemo u sv. euharistiji koji je naš izvor života. Ti sudjeluješ u svakom njegovom djelu i želimo ti biti zahvalni za sve što si učinila, te se truditi da Ti na dostojan način uzvratimo svojom vjerom, ljubavlju i služenjem.

ZAVRŠENA HUMANITARNA AKCIJA - KUMSTVA

fra Josip Koren

*Kroz humanitarnu akciju naše
Misije
podijeljeno više od 150.000 eura!*

32

Hrvatska katolička misija Beč u suradnji s Hrvatskim domom Beč

POMOĆ OBITELJIMA STRADALIMA U POTRESU U HRVATSKOJ, NA BANOVINI

Novac se uplaćuje na:

ERDBEBENHILFE KROATIEN Kirche z. 9 Choeren d. Engel

Za sva pitanja obratite se na:

Pater Josip Koren, franjevac, voditelj Hrvatske katoličke misije Beč i rektor crkve Am Hof u Beču

e-mail: josip.koren.ofm@gmail.com

Tel.: +43 699 1729 1735

IBAN: AT03 2011 1043 0030 9701

Preuzmite kumstvo na godinu dana za jednu obitelj iz potresom ugroženog područja u Hrvatskoj s mjesечnom uplatom od 100 eura.

Pomažimo jednu godinu žrtvama potresa 12 mjeseci po 100 eura.

Mi preko mjesnih župnika u Hrvatskoj nalazimo potrebitu obitelj. Vi uplaćujete na bankovni račun 100 eura mjesечно i tako 12 mjeseci uzastopno.

Mi transferiramo Vašu donaciju potrebitoj obitelji. Vama šaljemo podatak o "Vašoj" obitelji s adresom njezina stanovanja.

kroativ medijski pokrovitelj

Apelom na naše vjernike 20. veljače 2021. započeli smo humanitarnu akciju „kumstva“, kojom smo željeli barem malo ublažiti patnje stradalog pučanstva od potresa na Banovini. Obitelji koje smo pomagali, a njihove adrese sam dobio od njihovih župnika koji najbolje poznaju potrebe svojih vjernika, su uglavnom obitelji s djecom, kao i staračke obitelji. Najviše ih je iz Petrinje, zatim iz Hrastovice, iz Mošćenice, Gline, Hrvatske Kostajnice...

Tko su kumovi? 95% su to prosječne obitelji iz naše misije, nikakvi bogataši, vlasnici firmi, nego jednostavni, skromni ljudi, ali ljudi velikog srca, empatije i razumijevanja za stradale. Skupilo se 125 kumova koji su godinu dana, sa 100 eura mjesечно pomagali potrebite obitelji koje su im bile dodijeljene. Ako 125 pomnožimo s 1.200, onda matematika govori da je kroz tu humanitarnu akciju naše Misije podijeljeno 150.000 eura.

Podijeljeno je i više, jer su neki kumovi darivali svoje obitelji i za Božić i za Uskrs kao i za godišnji odmor.

„Ako ja imam 13. i 14. plaću, nek dobije i obitelj na Banovini“, piše mi jedan od kumova.

Druga obitelj po završetku akcije 15. ožujka piše:

*Poštovani fra Josipe,
drago nam je da smo na ovaj način obitelji L. bar malo olakšali život.
Naravno da ćemo se uvek rado održavati ovakvim akcijama, jer nažalost, potrebne su mnogima.
Lijep pozdrav,
D., O., L., i L.*

Ovim putem se zahvaljujem svim obiteljima - kumovima koji su se odazvali apelu za pomoć stradalnicima od potresa na Banovini.

POMOĆ UKRAJINI - KORIZMENA AKCIJA NAŠE MISIJE

fra Josip Koren

*Predali do tada sakupljenih
25.140,54 eura*

Vidjevši strašne slike početka rata u Ukrajini koju je napala Rusija, vidjevši rijeku izbjeglica koja se je počela slijevati prema Zapadu, ni mi nismo ostali hladna srca, tim više što smo i sami prije tridesetak godina slično proživljavali u Domovinskom ratu. Odlučili smo svu milostinju koja se skupi u korizmenim petcima kada dolazi na pobožnost križnog puta najviše naroda, namijeniti kao pomoć žrtvama rata u Ukrajini.

Počeli smo skupljati i higijenske potrepštine, trajnu hranu, koje smo tjedno odvozili u prostorije crkve sv. Barbare, koja je glavna crkva Grčko-katoličke Crkve u Austriji, a ujedno i župna crkva ukrajinske crkvene zajednice na adresi Post-

gasse 8, 1010 Beč. Na petu korizmenu nedjelju, 3. travnja pod misom u 8,30 sati smo predali do tada sakupljenih 25.140,54 eura župniku župe Sv. Barbare vlč. dr. Tarasu Chagalu, voditelju Ukrajinske župe, koji je s nama slavio sv. misu i propovijedao na hrvatskom, budući da je i sam upravo u vrijeme Domovinskog rata u Hrvatskoj studirao teologiju u Đakovu, gdje je naučio hrvatski jezik.

Znamo da je naša pomoć samo kap u moru potreba, ali kap po kap...

Hvala svima koji ste sudjelovali u ovoj akciji.

Ijubo Damjanović

Nogometni klub HŠKD – CROATIA kao predstavnik Hrvatske katoličke misije u Beču, igrao je nogomet od 1986. do 2020. godine u DSG ligi grada Beča (Diözesan Sport Gemeinschaft in Wien – Biskupijska sportska udruga u Beču). Kroz sve ove godine uvijek smo bili pri vrhu ove lige. Iza nas stoje mnoga odličja i pehari osvojenih kupova i lige.

Zadnje dvije godine HŠKD Croatia natječe se u malonogometnoj ligi grada Beča. Kroz to vrijeme ima izvanredne rezultate. Prošle sezone Croatia je zauzela uvjerljivo prvo mjesto na tablici.

Ove nogometne sezone 2021./2022., koja uskoro završava, Croatia je na prvom mjestu kao i u finalu kupa lige. Croatia bi mogla lako osvojiti i kup i ligu, te tako završiti ovu nogometnu sezonu s još dva pokała. Atmosfera u klubu je odlična.

Osim sportskih aktivnosti u zadnje dvije godine, Croatia je sudjelovala i u raznim humanitarnim aktivnostima. Posebno možemo ovdje navesti pomoći bolesnoj djeci iz naše domovine Hrvatske, kao i Bosne i Hercegovine.

Croatia je ove godine sudjelovala i na dva humanitarna projekta. Jedan od projekata bio je nogometni turnir za Ukrajinu. Drugi projekt je bio za udrugu SOS dječjeg sela u Beču i tom je prilikom donirala nogometne lopte.

HRVATSKO ŠPORTSKO KULTURNO DRUŠTVO (KROATISCHER SPORT UND KULTURVEREIN)

Uz odlične rezultate, ove sezone moguće osvajanje i lige i kupa!

PISMO PETRA ZRINSKOG UPUĆENO ANI KATARINI ZRINSKI

Moje najdragše gospe hižne tovarušice za sada udove Anne Catharinae Groffinae Zrinske.

Moje drago serce. Nimaj se žalostiti zverhu ovoga moga pisma niti burkati. Polag Božjega dokončanja sutra o desete ore budu mene glavu sekli, i tulikajše naukupe tvojemu Bratcu. Danas (s)mo mi jedan od drugoga serčeno prošćenje vzeli. Zato jemljem, ja sada po ovom listu i od tebe jedan vekovečni valete, Tebe proseći ako sam te u čem zbantuval aliti se u čem zameril (koje ja dobro znam) oprosti mi.

Budi Bog hvaljen, ja sam k smerti dobro pripravan niti se plašim. Ja se ufam u Boga vsamogućega koji me je na ovom svitu ponizil, da se tulikajše mene hoće smiluvati, i ja ga budem molil i prosil (komu sutra dojti ufam se) da se mi naukupa pred njegovem svetom thronušem u dike vekovečne sastanemo.

Veče ništar ne znam ti pisati, niti za sina, niti za druga do končanja našega siromaštva. Ja sam vse na Božju volju ostavil. Ti se ništar ne žalosti ar je to tak moralo biti.

U Novom Mestu pred zadnjim dnevom mojega zaživljena, 29. dan aprila meseca o sedme ore podvečer, leta 1671.

Naj te Gospodin Bog s moju kćerju, Auroru Veroniku blagoslovi.

Groff Zrini Petar

